

บันทึก

เรื่อง การติดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ส่วนมาก ที่ มท.๐๒๐๕/๑๑๘๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

(๑) กรณีข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัยก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ และได้มีการสอบสวนทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้วเสร็จแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่มีความเห็นว่าควรลงโทษให้ออกหรือปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ขั้นตอนดำเนินการต่อไปก็จะต้องนำเข้าสู่ที่ประชุม อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ผู้บังคับบัญชาก็จะมีคำสั่งลงโทษไปตามนั้น ตามมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ แต่ปรากฏว่าในระหว่างดำเนินการนำสำนวนสอบสวนทางวินัยข้าราชการตำรวจในกรณีดังกล่าวเพื่อเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณานั้น ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ กรณีเช่นนี้จึงมีปัญหาว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยข้าราชการตำรวจที่อยู่ระหว่างดำเนินการเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงดังกล่าวจะนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาต่อไป หรือเป็นอำนาจของ ก.ตร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ที่จะดำเนินการต่อไป

(๒) กรณีข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการสอบสวนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้วไม่ปรากฏพยานชี้ชัดว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามึมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวน ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ จึงมีความเห็นควรให้ออกจากการฐานมึมลทินหรือมัวหมอง ขั้นตอนต่อไปก็ต้องนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ แต่ในระหว่างดำเนินการเพื่อนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ และกรณีข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่ผู้บังคับบัญชาเห็นควรให้ออกจากการฐานมึมลทินหรือมัวหมองนั้น มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง พิจารณา กรณีเช่นนี้เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ใช้บังคับแล้ว ก็ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามนัยมาตรา ๕๒ ดังกล่าว แต่มีปัญหาข้อกฎหมายว่าอำนาจการพิจารณาของ อ.ก.พ.กระทรวงตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจฯ มีขอบเขตเพียงใด กล่าวคือมีอำนาจเพียงพิจารณาว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นเป็นผู้มีมลทินหรือมัวหมองตามที่กรมตำรวจเสนอหรือไม่เท่านั้น หรือถ้า

อ.ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความพยานหลักฐานฟังได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มิใช่เป็น เรื่องมีมลทินหรือมีหมองตามที่กรมตำรวจเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงจะมีอำนาจพิจารณาโทษทาง วินัยอย่างร้ายแรง (เช่นให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก) ได้หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้ พิจารณาเรื่องดังกล่าวและบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องพร้อมกับฟังคำชี้แจงของผู้แทน กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมตำรวจ) และสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน) แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

สำหรับปัญหาของกระทรวงมหาดไทยข้อ (๑) นั้น มาตรา ๖๒ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลบัญญัติว่า "ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการ เพื่อส่งลงโทษผู้นั้นหรือให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ส่วนการสอบสวนพิจารณาให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและยังสอบสวนไม่เสร็จก็ให้ สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ใน ขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้การสอบสวน พิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้"

เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๖๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ แล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นบทบัญญัติรับรองการสั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตาม กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นที่ได้สั่งไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจา นุเบกษา และยังสอบสวนไม่เสร็จ ให้ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปได้จนเสร็จและ มาตรา ๖๒ (๒) เป็นบทบัญญัติรับรองการสอบสวนพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้วโดยถูกต้องตาม กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นให้เป็นอันใช้ได้เมื่อสอบสวนเสร็จตาม (๑) หรือเมื่อการสอบสวน พิจารณาตาม (๒) มีผลประการใดแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ต้องดำเนินการเพื่อส่งลงโทษข้าราชการตำรวจนั้น หรือให้ ข้าราชการตำรวจนั้นออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับ

กรณีที่เป็นปัญหานี้เป็นการสอบสวนทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และตามมาตรา ๘๖ ทวิ^๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งแก้ไข

^๑ มาตรา ๘๖ ทวิ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ เห็นว่า ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ กำหนดว่า ผู้บังคับบัญชาจะส่งลงโทษได้ต่อเมื่อได้เสนอเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาแล้วเท่านั้น และต้องสั่งให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง จะสั่งโดยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ทวิ ไม่ได้ ดังนั้น ส่วนของการสอบสวนทางวินัยข้าราชการตำรวจที่อยู่ระหว่างดำเนินการเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงในกรณีนี้ จึงต้องนำเสนอให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้เป็นไปตามมตินั้น ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกอบกับมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๑

สำหรับปัญหาของกระทรวงมหาดไทย ข้อ (๒) นั้น มาตรา ๖๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลบัญญัติให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการและการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจโดยอนุโลมในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๑ ลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘๖ วรรคสามหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใดให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งให้เป็นไปตามนั้น

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาและเมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘๖ วรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัดก็ให้นำเสนอส่ง อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาและเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใดให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ วรรคสองหรือตามมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๔ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง หรือตามมาตรานี้ได้ และให้พิจารณาลงโทษผู้บังคับบัญชาซึ่งละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่นั้นด้วย

ผู้ใดถูกสั่งลงโทษให้ออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

^๒ มาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการและการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรืออำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรการนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ.กระทรวงให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนแต่อย่างใด เป็นแต่เปลี่ยนแปลงเฉพาะให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรืออำนาจหน้าที่ของผู้สั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ แล้วแต่กรณี เท่านั้น ดังนั้น เมื่อมาตรา ๕๒^๓ ประกอบกับมาตรา ๕๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติให้ส่งเรื่องกรณีข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดถึงขั้นจะถูกลงโทษให้ออกปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมอง และผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการให้อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนพิจารณา และมาตรา ๙๘^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกอบกับมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไข

^๓ มาตรา ๕๒ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจแล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออกปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ สั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๔ มาตรา ๕๑ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนหรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด และถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งผู้กำกับหรือเทียบผู้กำกับการขึ้นไปเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วถ้าคณะกรรมการหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเสนอเรื่องตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นประทวนลงมา ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ ส่งเรื่องให้อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนพิจารณา ในกรณีที่อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

^๕ มาตรา ๙๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการสอบสวนตามมาตรา ๘๙ แล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออกปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๙๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๖ มาตรา ๙๗ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะ

เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ทวิ ดังนี้แล้ว ฉะนั้น อ.ก.พ. กระทรวงตามมาตรา ๘๖ ทวิ จึงมีอำนาจพิจารณาโทษในความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ในเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาเห็นว่ามีความผิดฐานฟังได้ว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มิใช่เป็นเพียงเรื่องมีมลทินหรือมีหมองเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะมาตรา ๘๖ ทวิ บัญญัติว่าเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณามีมติเป็นประการใด ซึ่งหมายความว่ารวมถึงกรณีมีมติให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกด้วย ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้เป็นไปตามนั้น

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

รักษาราชการแทน รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๒๑

ปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ เห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเมื่อได้มีการสอบสวนแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ทวิ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๘๖ วรรคสามและวรรคห้า มาตรา ๘๖ ทวิ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้